ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . ΔΡ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . »
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 590 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25-93 | ΠΑΤΡΑΙ Παρασκευὴ 28 Ἰουνίου 1946

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΚΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ ΕΠΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΟΛΠΟΥΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐπείγοντα ραδιογραφήματα ληφθέντα ἐνταῦθα ἐκ Λονδίνου καὶ Παρισίων ἀνήγγειλαν τὰς νυκτερινὰς ὥρας τῆς χθὲς τὸ χαρμόσυνον ἐθνικὸν γεγονὸς τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Δωδεκανήσων εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Προστίθεται ὅτι ὁ Ρῶσσος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἦρε τὰς μέχρι τῆς χθὲς ἀντιρρήσεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, δεχθεὶς τὴν ἀπόδοσιν τῶν Δωδεκανήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ἀφοπλισμοῦ των.

ΟΛΩΣ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΣ ΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΜΟΛΟΤΩΦ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΠΙ ΠΟΛΛΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ

Ο ΜΠΕΡΝΣ "ΕΖΗΤΗΣΕΝ ΕΝ ΛΕΠΤΟΝ ΔΙΑ ΝΑ ΑΝΑΠΝΕΥΣΗ,,

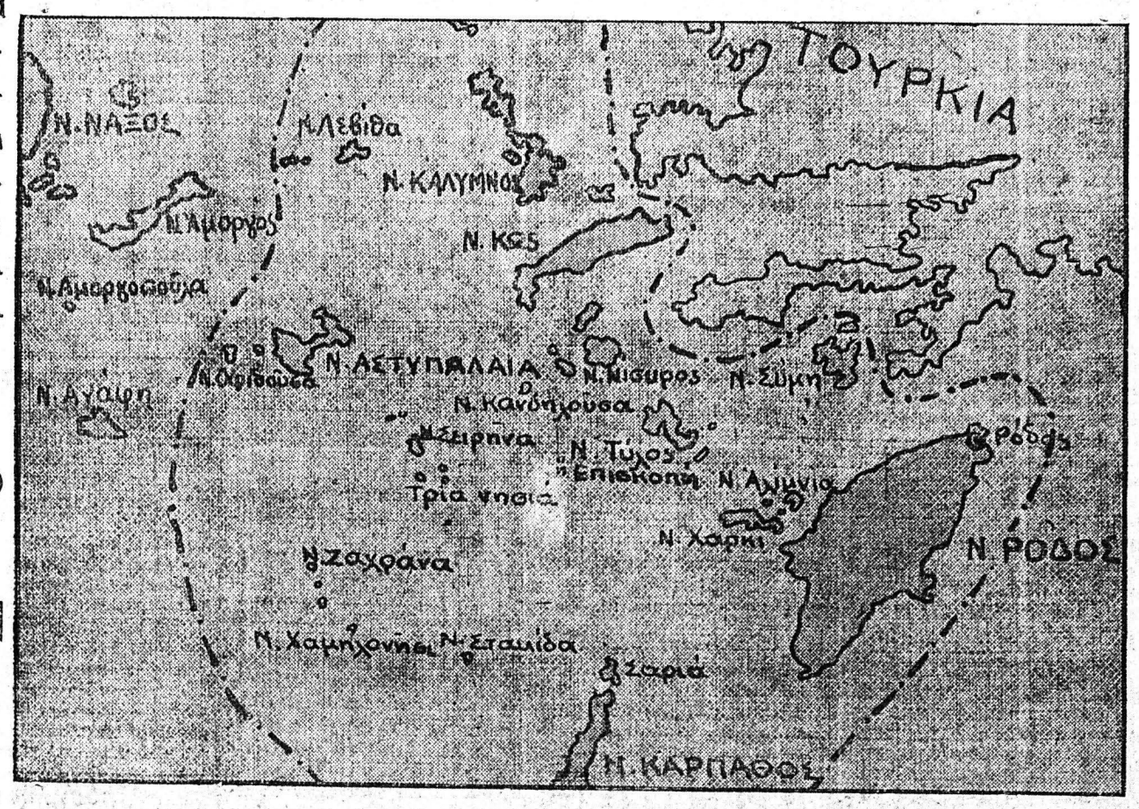

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τηλεγράφημα τοῦ Ρώϋτερ ἐκ Παρισίων ἀγγέλλει, ὅτι οἱ Τέσσαρες ὑπουργοὶ συνῆλθον καὶ πάλιν σήμερον τὸ ἀπόγευμα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ Ρώϋτερ ὅπερ πληροφορεῖται ἐκ Παρισίων τὰ ἑξῆς:

Μετὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ Ἀμερικανὸς γενικὸς γραμματεὺς κ. Κόγκαλ, ὅστις εἶνε μέλος τῆς Ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Διασκέψει, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς: — Βαδίζομεν θαυμάσια. Ἐπακτοποιήσαμεν πολλὰ ζητήματα.

Ὁ γερουσιαστὴς Βάνταμπεργκ, ἕτερος ἐκτῶν συμβούλων τοῦ Μπέρνς, ἐξῆλθε τῶν ἀνακτόρων τοῦ Λουξεμβούργου, μετὰ δεῖπνον καὶ ἐκφράζων τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν πρόοδον.

— Νομίζω, εἶπεν, ὅτι δύναμαι νὰ ἀρχίσω, ἐπὶ μαξίμου, δι' ἀναχώρησιν.

Κατὰ τὴν σημερινὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἀσυνήθως ἐπιτυχής, οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ ἀπεφάσισαν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Δωδεκανήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀποδέχθησαν τὰς Γαλλικὰς ἀξιώσεις εἰς τὰς περιοχὰς Μπρίγκα καὶ Ἔντα ἐπὶ τῆς Γαλλοϊταλικῆς μεθορίου καὶ συνεφώνησαν, ὅπως περιορισθῇ ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ τῆς Βουλγαρίας. Ἐπίσης συνεφώνησαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διαθέσεως τῶν ἐν Ρουμανίᾳ ξένων περιουσιῶν. Οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν συνεφώνησαν ὡσαύτως ἐπὶ τεσσάρων δευτερευόντων σημείων τῆς συνθήκης εἰρήνης μὲ τὴν Ρουμανίαν, χωρὶς ὅμως νὰ καταλήξουν εἰς συμφωνίαν. Ταῦται εἶναι:

Α) Ἡ ἐλευθερία τῆς ναυσπλοΐας εἰς τὸν Δούναβιν.

Β) Ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἰδιοκτησίας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐν Ρουμανίᾳ.

Γ) Ἐμπορικῆς φύσεως οἰκονομικὴ ρήτρα, σχετικὴ μὲ τὴν ἐν Ρουμανίᾳ ξένην πολιτικὴν ἀεροπορίαν καὶ Δ) Ρήτρα σχετικὴ μὲ ἐκχωρήσεις, γενομένας πρὸ τοῦ πολέμου εἰς τὸ πεδίον τῆς ἀεροπορίας καὶ τῆς ναυτιλίας.

Περὶ τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Μολότωφ ἐδήλωσεν, ὅτι ἐπεράτωσε τὴν μελέτην τοῦ Δωδεκανησιακοῦ καὶ ὅτι ἦτο ἕτοιμος νὰ συμφωνήσῃ ὅπως τὰ Δωδεκάνησα ἐπιστραφοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ἀφοπλισμοῦ των. Ἡ πρότασις τοῦ κ. Μολότωφ ἐγένετο παμψηφεὶ δεκτή.

Μετὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν συνθηκῶν εἰρήνης μὲ τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν ὁ κ. Μολότωφ ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα τῆς Γαλλοϊταλικῆς μεθορίου καὶ ἐδήλωσεν, ὅτι ἀποδέχεται τὴν Γαλλικὴν ἀξίωσιν διὰ τὸ ὁροπέδιον Μόντ Ντενοὺ καὶ τὰς περιοχὰς Μπρίγκα καὶ Ἔντα, προσέθεσε δὲ ὅτι δέον νὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν συνθήκην ἐγγυήσεις, προβλέπουσαι τὴν συμμετοχὴν τῶν Ἰταλῶν εἰς τὴν παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς κινητηρίου δυνάμεως εἰς τὰς περιοχὰς Ἔντα καὶ Μπρίγκα. Ὁ κ. Μπέρνς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἄποψις αὕτη συμπίπτει μὲ τὴν Ἀμερικανικήν. Ἐπετεύχθη πλήρης ἐν προκειμένῳ συμφωνία.

Ἐπίσης οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ συνεφώνησαν, ὅπως περιορισθῇ τὸ Βουλγαρικὸν ναυτικὸν εἰς 2.250 τόννους ἐν συνόλῳ ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ εἰς ἄνδρας εἰς 3.100.

Ἐπίσης συνεφώνησαν, ὅπως αἱ Ρουμανικαὶ περιουσίαι εἰς τὰ ἐδάφη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν χρησιμοποιηθοῦν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀξιώσεων τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ τῶν ὑπηκόων τῶν.

Ὁ κ. Μολότωφ ἐζήτησεν ὅπως αἱ προπολεμικαὶ ὑφεσεις περιληφθοῦν εἰς τὰς ἀξιώσεις. Δὲν ἀπομένει εἰμὴ ἡ σύνταξις τοῦ τελικοῦ σχεδίου.

Οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ συναντηθοῦν καὶ πάλιν αὔριον περὶ ὥραν 16ην, διὰ νὰ συνεχίσουν τὰς συζητήσεις των ἐπὶ τῶν συνθηκῶν εἰρήνης μὲ τὰ Βαλκάνια.

Μετὰ τὰς προτάσεις τοῦ κ. Μολότωφ ἐν σχέσει μὲ τὴν Ἰταλογαλλικὴν μεθόριον καὶ τὰ Δωδεκάνησα ὁ κ. Μπέρνς ἐδήλωσεν ὅτι «ἄγει ἀνάγκην ἐνὸς λεπτοῦ, διὰ νὰ πάρῃ τὴν ἀναπνοήν του».

Ὁ κ. Μολότωφ ἀνεκοίνωσε σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τοὺς ἄλλους τρεῖς συναδέλφους του, ὅτι ἦτο ἕτοιμος νὰ ἀποδεχθῇ τὴν χθεσινὴν πρότασιν τοῦ κ. Μπέβιν, καθ' ἣν οἱ τέσσαρες Μεγάλοι θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπογράψουν δήλωσιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ ἐκφράζουν τὴν πρόθεσίν των, ὅπως παραμείνῃ ἐλεύθερος ὁ Δούναβις καὶ νὰ ἀναθέτουν εἰς τὰς τέσσαρας μεγάλας Δυνάμεις, ὅπως προβοῦν εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐμμονὴ τῶν παραδουναβίων κρατῶν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθέρας ναυσιπλοΐας.

Ὁ κ. Μολότωφ ἐπέμεινεν ἐν τούτοις, ὅπως ἐξαλειφθῇ ἐκ τῆς δηλώσεως ἡ φράσις «ἐπὶ τῇ βάσει ἀπολύτου ἰσότητος», καθ' ὅσον τοῦτο θὰ ἀπετέλει παραβίασιν τῶν δικαιωμάτων τῶν παραδουναβίων Κρατῶν.

Οἱ κ. κ. Μπέβιν καὶ Μπέρνς ἠρνήθησαν νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν Ρωσσικὴν πρότασιν περὶ ἀφαιρέσεως τῆς φράσεως αὐτῆς. Κατόπιν τούτου ἐγκλείσθη ἡ λῆψις ἀποφάσεως ἐπ' αὐτοῦ. Τότε ὁ κ. Μπέρνς ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προτέραν του ἄποψιν καὶ θὰ ἐπιμείνῃ, ὅπως περιληφθῇ εἰς τὴν συνθήκην εἰρήνης μὲ τὴν Ρουμανίαν, ρήτρα προβλέπουσα ἐλευθέραν τῆς ναυσιπλοΐας εἰς τὸν Δούναβιν.

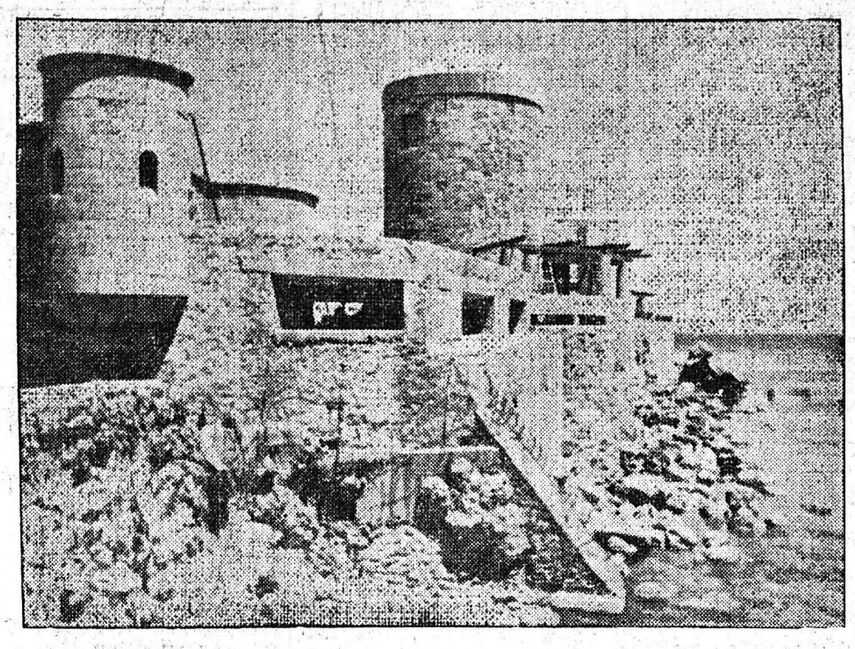

ΤΑ ΚΑΣΤΡΑ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

Ἀθηναϊκὰ εἰκοσιτετράωρα

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Σ' ἐκείνους ποὺ μοῦ κάνουν τὴν τιμὴ νὰ μὲ παρακολουθοῦν, ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ «Νεολόγου» —πρὸ πάντων αὐτὲς τὶς γειτονιές— χρωστῶ δυὸ λόγια ἐπάνω στὸ μυθιστόρημα ποὺ γράφω. Θὰ μποροῦσα νὰ τὸ δημοσιεύσω σ' ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα ἢ ἀθηναϊκὸ περιοδικό. Γιατὶ προτίμησα τὸ «Νεολόγο»; Γιατί, ἁπλούστατα, ἔχω τὴ γνώμη, ὅτι μπορεῖ ἕνας συγγραφεὺς νὰ δίνῃ ἕνα πρωτότυπο ἔργο του, γιὰ πρώτη φορά, σ' ὁποιο κοινὸ τοῦ ἀρέσει. Ἂν ἡ Πάτρα εἶχε μόνιμο δραματικὸ θέατρο π. χ. (καὶ τῆς εὐχόμαι νὰ τ' ἀποκτήσῃ, γιατὶ τῆς ἀξίζει) ἀσφαλῶς θἄδινα καὶ μιὰ καὶ δυὸ καὶ τρεῖς «πρεμιέρες ἔργων μου σ' αὐτὸ τὸν Ἀχαϊκὸ θίασο. Δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ πρωτοπαρουσιάζονται τὰ ἔργα στὴν πρωτεύουσα!

Ἀλλὰ δὲ δίνω τὴν «πρεμιέρα» τοῦ μυθιστορήματός μου στὴν Πάτρα, μόνο καὶ μόνο γιατὶ ἔχω δικαίωμα νὰ τὸ κάμω: Εἶναι μιὰ πρᾶξις ἀγάπης καὶ ἀκτιμήσεως στὸ Πατραϊκὸ κοινὸ νὰ δώσω ἕνα πρωτότυπο ἔργο στὴν ἀντιπροσωπευτικώτερη ἐφημερίδα του. "Οτι ἀγαπῶ κι' ἐκτιμῶ τὸν κόσμο τῆς Πάτρας καὶ τοῦ Μωριᾶ, γενικώτερα, τὸ δείξει σὲ πολλὲς περιστάσεις. Εἶναι τόπος ποὺ μιλάει στὴν ψυχή μου, μὲ τὰ ἤμερα βουνά του, μὲ τὴ μόρφωσί του — εἶναι ὁ πιὸ μορφωμένος κόσμος τῆς Ἑλλάδος— μὲ τὴ δαιμονισμένη ἐξυπνάδα του, μὲ τὴν ἀντικρὶ κριτική του, μὲ τὸ ἀφαλέστατο αἰσθητήριό του καὶ τὸ φλογερὸ πατριωτισμό. Εἶναι μεγάλη εὐχαριστησι γιὰ ἕνα, νὰ βρίσκωμαι στὸ Μωριᾶ. Ἀκοῦω πάντα ἔξυπνες ἀστεῖες, ὀξύτατες παρατηρήσεις, καὶ ἀνασαίνω σ' ἀτμόσφαιρα πολιτισμοῦ, φιλίας καὶ ἀλληλοσυνῆς.

Τὸν εὐτυχισμένο κσιρό, ποὺ μποροῦσα νὰ διαθέτω καὶ νὰ ἀφιερώνω μόνος μου αὐτοκινητάκι, τὸ Σαββατοκύριακα, ὅλα σχεδὸν τὰ περνοῦσα στὸ Μωριᾶ καὶ πολὺ συχνὰ στὴν Πάτρα. Καὶ τί δὲν ἀπεκόμιζα ὡς ἐντυπώσεις στὴν ἐπιστροφή μου! Τὸ τελευταῖο χωριουδάκι τοῦ Μωριᾶ ἢ πολιτικὴ τοῦ κόσμου φαίνεται πολὺ καλλίτερα ἀπὸ τὸ Λονδῖνο ἢ τὸ Παρίσι. Εἶναι πολὺ φυσικό, λοιπόν, ὅτι παρουσιάζω ἕνα καινούργιο ἔργο μου, γιὰ πρώτη φορά, στὴν Πάτρα καὶ στὸ Μωριᾶ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ κριθῇ πολὺ καλλίτερα κι' ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

Δὲν μὲ ἀπογοητεύουν καθόλου μερικὲς ἀηδίες ποὺ ἐγράφησαν, ἀπὸ ἐπαγγελματικὴ ἀντιζηλία καὶ κομματικὴ ἐμπάθεια, σὲ κάποια πατρινὴ ἐφημερίδα, οὔτε οἱ βλακεῖες πώς... διαστρέφω, λέει, τὴν ἱστορία!... Ἄκου κουβέντες κουκουεδίστικες! Ποιὰ ἱστορία; Εἶναι ἀπόλυτα ἐξακριβωμένο (ἱστορικῶς ἐξακριβωμένο) ὅτι ἡ γερμανικὴ σημαία, ὅταν τὴν κατέβασαν ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολι, δὲν ἐφρουρεῖτο. Ἑπομένως καμμιὰ δραματικὴ περιπέτεια δὲν ἤτανε δυνατή. Δὲν εἶχαν, αὐτοὶ ποὺ τὴν κατέβασαν, ν' ἀντιμετωπίσουν κανένα. Ἂν ὑπῆρχε φρουρά, δὲν θὰ μποροῦσαν οὔτε νὰ πλησιάσουν κἄν. Καὶ δεύτερον: Εἶναι ἱστορικῶς, ἱστορικώτατα ἐξακριβωμένο, ὅτι αἱ ἀνακρίσεις ποὺ ἔγιναν τότε εἶχαν περιστραφῆ γύρω ἀπὸ τὸ μυστήριο μιᾶς ἄσπρης κούρσας, ποὺ ἀνέβασε αὐτὴ τὴ νύχτα, ὡς τὰ σκαλιά, στὴν Ἀκρόπολι, ἕνα Γερμανὸ ἀξιωματικὸ μὲ μιὰ νέα κυρία. Καὶ ὅτι, ἄμα τὸ ζευγαράκι, ποὔμεινε ὡς τίς μικρὲς ὧρες, στὸν ἱερὸ βράχο, κατέβηκε ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολι, ἡ σημαία δὲν ὑπῆρχε πιά. Αὐτὰ τὰ δύο ἱστορικά, ἱστορικώτατα γεγονότα, ἐκμεταλλεύομαι στὸ μυθιστόρημα —φυσικὰ μὲ τὴν ἐλευθερία ποὺ ἔχω δικαίωμα νὰ μεταχειρισθῶ σ' ἕνα μυθιστόρημα.

Δὲν γράφω τὸ χρονικὸ τῆς Κατοχῆς. Γράφω ἕνα μυθιστόρημα ὅμως, ποὺ τὸ ἔζησα, σὲ πάρα πολλὰ σημεῖα καὶ ποὺ ἐγνώρισα καὶ τὴν ἡρωΐδα. Γνωστή, γνωστοτάτη νέα καὶ αὐτὴ καὶ τὸ δρᾶμα της. Ἀλλὰ οἱ κουκουέδες (κρυφοὶ ἢ φανεροί, ἀδιάφορο) ἔγραψαν κι' ἄλλες ἀηδίες... Σ' αὐτὲς ἔχει ἀπαντήσει πρὸ πολλοῦ ἕνα πανηγυρικὸ βούλευμα. Περίμεναν νὰ πέσουν ἀπὸ τὴν ἐξουσία, γιὰ νά... κάνουν μήνυσι καὶ νὰ πάρουν τὴν πάτσαβούρα τους. Τόσον καιρὸ γύριζα κάτω ἀπὸ τὴ μύτη τους, ὅταν ἦρθαν στὴν ἐξουσία καὶ εἶχαν ἑπτὰ ὑπουργούς. Γιατὶ δὲν ἔπιαναν, δὲ φυλάκιζαν καὶ δὲν τιμωροῦσαν τότε, ποὺ ἔκοβε τὸ σπαθί τους, αὐτὸν ποὺ βρίζουν σήμερα; Γιατὶ θὰ ἐγίνοντο γελοῖοι, ὅπως ἔγιναν καὶ ὕστερα. Τοὺς ἀντιμετώπισα τότε, ποὺ βρίσκονταν στὸν κολοφῶνα τῆς δόξας τους, ἀντρίκια, παλληκαρίσια. Καὶ μέσα στὴ φωτιὰ τοῦ θρασυδείλουκινήματόςτους φώναξα, μ' ἀρθρογραφία, τὴν ἀλήθεια. Δὲν περίμενα νὰ ἰδῶ ποῦ θὰ κλίνῃ ἡ πλάστιγγα γιὰ νὰ τοὺς τρίψω τὴ μούρη. Ἂς δαγκώσουν, λοιπόν, τὴ γλῶσσα τους. Καὶ ἂς τὰ βάλουν μὲ ἄλλους. Σὲ μένα ἡ μπογιὰ τους δὲν περνάει. Γιατὶ τοὺς ξαίρω.

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

ΑΙ ΔΟΚΙΜΑΙ ΤΗΣ ΒΟΜΒΑΣ ΑΤΟΜΟΥ

ΝΕΦΗ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑ ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΑ ΜΟΡΙΑ Θ' ΑΝΥΨΩΘΟΥΝ ΕΙΣ 10.000 ΠΟΔΑΣ!

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ Ρώϋτερ μεταδίδει, ὅτι αἱ προετοιμασίαι διὰ τὰς δοκιμὰς τῆς βόμβας ἀτόμου εἰς τὸν Εἰρηνικὸν συνεχίζονται. Ἔχουν ἤδη ληφθῆ ὅλα τὰ μέτρα προστασίας διὰ τὸ προσωπικὸν τὸ ὁποῖον θὰ παρακολουθήσῃ τὰς δοκιμάς. Θὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰδικαὶ ἐπιστημονικαὶ συσκευαὶ προφυλάξεως ἀπὸ τῆς ραδιενεργείας, ἡ ὁποία θὰ ἐκδηλωθῇ μετὰ τὴν ἔκρηξιν. Εἰς ἐκ τῶν ἐμπειρογνωμόνων εἶπεν: «Ἂν προσβληθῆτε ἀπὸ τὴν ραδιενέργειαν, ἀρχίζει ἀμέσως ἡ φυσικὴ σας ἀπσσύνθεσις καὶ δὲν δύνασθε νὰ πράξητε τίποτε, παρὰ νὰ ἀναμένετε τὸ τέλος».

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τριῶν προηγουμένων ἐκρήξεων, οἱ ἐμπειρογνώμονες προβλέπουν ὅτι νέφη, περιέχοντα θανατηφόρα μόρια, θὰ ἀνυψωθοῦν εἰς ὕψος 6 ἕως 10 χιλιάδων ποδῶν καὶ θὰ καλύψουν ἔκτασιν 16 τετραγωνικῶν μιλίων. Ἡ κίνησις τοῦ νέφους αὐτοῦ εἶνε ζήτημα, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ ζωηρὰς ἀνησυχίας. Ὑπερφρούρια, ἐφωδιασμένα μὲ κατάλληλα μηχανήματα, θὰ παρακολουθοῦν τὰς κινήσεις τοῦ νέφους ἐπὶ ὥρας μετὰ τὴν ἔκρηξιν.

Πλὴν τῆς νήσου Μπικίνι Ἀτόλ ὑπάρχουν πολλὰ ἀεροπλάνα ἄνευ πιλότου, τὰ ὁποῖα θὰ κατευθύνονται διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ἐκ τῶν ὑπερφρουρίων. Μετὰ τὴν ἔκρηξιν, καὶ ἀφοῦ παρέλθῃ ἡμίσεια καὶ πλέον ὥρα, ἀεροπλάνον τοῦ ναυτικοῦ θὰ διέλθῃ ὑπεράνω τῆς περιοχῆς καὶ εἶτα θὰ κατέλθῃ εἰς ὕψος 500 ποδῶν διὰ νὰ λάβῃ δείγματα τῆς ραδιενεργείας. Ἀκολούθως ἐλικόπτερα θὰ κατέλθουν εἰς τὰ πέριξ ἀκτὰς τῆς Μπικίνι Ἀτόλ, διὰ νὰ λάβουν δείγματα γῆς ἐπηρεασθείσης ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν. Ἐξ σειραὶ ἀεροπλάνων θὰ ἐξετάσουν προσεκτικῶς τὴν περιοχὴν τοῦ στόχου. Εἰς τὴν 6ην σειρὰν θὰ εὑρίσκωνται καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐφημερίδων.

Ἡ ἔκρηξις δὲν θὰ εἶνε τι τὸ ἐκπληκτικόν. Θὰ γίνῃ εἰδοποίησις τοὐλάχιστον 24 ὥρας πρὸ τῆς δοκιμῆς. Τὸ ὑπερφρούριον, τὸ ὁποῖον θὰ φέρῃ τὴν βόμβαν ἐκ Κουαλζαλεῖν, θὰ ἀναχωρήσῃ, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα σχέδια, ὀλίγον μετὰ τὴν αὐγὴν καὶ θὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὴν Μπικίνι Ἀτόλ, ἡ ὁποία κεῖται εἰς ἀπόστασιν 200 μιλίων ἐκ τοῦ Κουαλζαλεῖν. Τὸ ὑπερφρούριον θὰ κάμῃ τρεῖς δοκιμαστικοὺς ἐλιγμοὺς ὑπεράνω τοῦ κυρίου στόχου, δηλαδὴ τοῦ θωρηκτοῦ «Νεβάδα», τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε εἰς τὸ κέντρον ἄλλων 72 σκαφῶν. Ἡ βόμβα θὰ ριφθῇ κατὰ τὸν τέταρτον ἐλιγμόν. Εἶνε ἐνδεχόμενον ἡ βόμβα νὰ ριφθῇ καὶ εἰς τὸν πέμπτον ἐλιγμόν. Ἂν σημειωθῇ ἀνωμαλία τις, ὁ ἀντιναύαρχος Μπλάντυ, ὁ ὁποῖος ἔχει ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν του τὰς δοκιμάς, θὰ ἀποφασίσῃ ἂν θὰ πρέπῃ νὰ συνεχισθοῦν αἱ προσπάθειαι ἢ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐξαπόλυσις τῆς βόμβας δι' ἄλλην ἡμέραν.

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΡΩΜΗ. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου τῆς Ἰταλικῆς δημοκρατίας, ἀπὸ τὴν συντακτικὴν συνέλευσιν θὰ γίνῃ αὔριον. Ὑποψήφιοι εἶνε οἱ κ.κ. Ὀρλάνδο, Νίττι, Μπονόμι (πρὼην πρωθυπουργὸς Μπενεντέττο Κρότσε (ὁ διάσημος φιλόσοφος), κόμης Σφόρτσα καὶ Ντὲ Νικόλα (ἄλλοτε πρόεδρος τῆς Βουλῆς). Τὰς περισσοτέρας πιθανότητας συγκεντρώνει ὁ Ὀρλάνδο, ἐδῶ μετὰ τὴν χθεσινὴν ἀγόρευσίν του κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐναρκτήριον συνεδρίασιν τῆς συντακτικῆς συνελεύσεως— τῆς ὁποίας προήδρευσεν ὡς τὸ γηραιότερον μέλος; — ὅτε ἐτόνισεν ὅτι ἡ Περγάμη εἶνε καὶ πρέπει νὰ μείνῃ Ἰταλική. Ὁ κ. Νίττι κατηγορεῖται ὡς συνδεόμενος στενῶς μὲ τὰ συμφέροντα τῶν γαιοκτημόνων τῆς νοτίου Ἰταλίας, ὁ κ. Ντὲ Νικόλα ὡς μὴ ἀντιταχθεὶς σθεναρῶς εἰς τὴν Μουσολίνι, ὁκόμης Σφόρτσα ὡς αὐταρχικός, ὁ κ. Μπονόμι ὡς ἀποτυχὼν κατὰ τὴν πρωθυπουργίαν του μετὰ τὴν συνθηκολόγησιν τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ κ. Κρότσε ὡς μοναρχικός.

ΚΑΙ Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΘΑ ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΝ;

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΜΠΕΒΑΝ — ΕΙΔΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ — Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδιαιτ. ὑπηρ.). —Εἰς τὴν Ἀγγλίαν θὰ ἐλθῃ ἐνδεχομένως γρήγορα ἡ ἡμέρα, ποὺ εὐχαρῶς, κυρίως ἀπὸ οἰκονομικὴς ἀπόψεως, θὰ δύναται νὰ προσφύγῃ κανεὶς εἰς τοὺς ἰατρούς. Ὁ Ἄγγλος πολίτης θὰ πηγαίνῃ οἰκογενειακῶς εἰς τὸ «Κέντρον Ὑγείας» θὰ συμβουλεύεται τὸν ἰατρὸν ἢ τὸν ὀδοντίατρον, τῆς ἐκλογῆς του, θὰ λαμβάνῃ τὰς καθαρογραμμένας συνταγάς του καὶ θὰ ἀπέρχεται χωρὶς νὰ ἔχῃ πληρώσει οὔτε μίαν πέννα!

Μία τόσον ἐλκυστικὴ προοπτικὴ ἠγαπήθη ποὸ ὀλίγου καιροῦ διὰ τοὺς Ἄγγλους ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς κ. Ἄνευρυν Μπέβαν, ὁ ὁποῖος κατέθεσεν ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων τὸ πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενον νομοσχέδιον περὶ ἐθνικῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας. Κατ' αὐτό, ἀπὸ τοῦ 1948, θὰ παρέχεται ἰατρικὴ περίθαλψις δωρεὰν εἰς κάθε ἄνδρα, γυναῖκα καὶ παιδί, ἀπὸ τοῦ λίκνου μέχρι τοῦ θανάτου των. Ἐπὶ πλέον ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ πολῖται θὰ ἀπολαμβάνουν καὶ ἄλλων εὐεργετημάτων, προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κρατικοποιήσεως (σοσιαλιστικοποιήσεως) τῆς ἰατρικῆς. Συγκεκριμένως αἱ ὠφέλειαι αὐταὶ συνίστανται εἰς νοσοκομειακὴν καὶ ὀδοντοϊατρικὴν τοιαύτην, εἰς ὀφθαλμολογικὰς ἐξετάσεις καὶ κατοχὴν ὀμματοϋαλίων καὶ εἰς πάσης φύσεως ἐγχειρήσ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην Σελίδα)

ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ

Η ΘΥΕΛΛΑ

(Πρωτότυπο μυθιστόρημα)

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ**

ΜΕΡΟΣ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ'

ΦΩΣ ΣΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΜΙΑΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ χθεσινό)

«Ὁ Ἀντώνης Καστρινὸς — ἰστόρησε ὁ Σταθόπουλος — εἶχε μπῆ στὴν «πιονὴρ Φύρερ», στὴ Διεύθυνση μηχανικοῦ, σὰν ἁπλὸς δραγουμάνος. Οἱ σπουδές του στὸ Βερολίνο, ἡ τέλεια γνώση τῆς γλώσσας κι' ἡ φροντισμένη ἀνατροφή του τὸν εἶχανε κάνει ἀμέσως συμπαθητικό. Δὲ διάστηκε καθόλου νὰ ἐκμεταλλευθῇ αὐτὴ τὴ συμπάθεια, νὰ μπῆ πιὸ μέσα στὴν ὑπηρεσία, γιὰ νὰ μὴ ξυπνήσῃ τὶς ὑποψίες. Δούλευε μονάχα μὲ ζῆλο κι' ἀφιλοκέρδεια τοὺς Γερμανούς. Κι' ἔδωσε καθημερινὲς ἀποδείξεις γιὰ τὴν ἀφοσίωσή του. Ἔπαιζε στὰ δάχτυλα ὅλες τὶς θεωρίες τοῦ Ναζισμοῦ — ποὺ τὸν ἀποστρεφότανε ὡ' ἀστόμωτο κι' ἄγριο μῖσος — καὶ δὲν ἔχανε καμμιὰ εὐκαιρία νὰ ἀποδείχνῃ στὶς κουβέντες του μὲ τοὺς Γερμανούς, πόσο βαθειὰ ἤτανε ποτισμένος ἀπὸ τὴ Χιτλερικὴ ἰδέα. Ἤξερε τὸ Σπέγγλερ ἀπ' ἔξω κι' ἀνακατωτά καὶ δὲν παρέλειπε ποτὲ ν' ἀναφέρῃ τὰ πιὸ χτυπητὰ κομμάτια του, νὰ κάθε κουβέντα. Οἱ ἀξιωματικοὶ τὸν φώναζαν «ἀδερφό».

Τὸ πιὸ σημαντικὸ σημεῖο σ' αὐτὴ τὴ σπουδαία ὑπηρεσία ἤτανε αὐτὸ ποὺ κράταγε στὰ χέρια του τὴν κίνηση τῶν καραβιῶν, ποὺ μετέφεραν στρατὸ κι' ὑλικὸ στὴν Ἀφρική. Αὐτὸ